

Jo Coxová z velké části založila svou kariéru na přivádění uprchlíků a imigrantů do svého okrsku v západním Yorkshiru.

Den po vraždě Jo Coxové se velekněžka britské salonní socialistické levice Polly Toynbeeová v článku pro *The Guardian* podělila o své znepokojení nad vzestupem antipolitiky a pravicového populismu. Její komentář má název „*The mood is ugly, and an MP is dead*“ (Nálada je pochmurná, a teď máme mrtvou poslankyni) doplněný podtitulkem „Na vraždu Jo Coxové bychom se neměli dívat jako na izolovaný případ – dochází k vybičování nenávisti k politické třídě.“

Na kampani za britský odchod z EU se podílí mnoho slušných lidí, kteří referendum skutečně berou jako projev demokratického ducha. Najdou se však i tací, nad jejichž lehkovážností zůstává rozum stát. Podle mého názoru musí nést zodpovědnost – ne za útok samotný, ale za současné ovzduší: štvavou atmosféru, obviňování a skrytý i otevřený rasismus.

Všechno to přispělo k umíchání jedovatého lektvaru, jehož přísadami jsou i nebezpečné protipolitické a protiposlanecké stereotypy rozdmýchávané stoupenci odchodu i jejich spojenci v médiích. Jen hodinu před střelbou odhalil Nigel Farage obří plakát. Byli na něm loňští uprchlíci ze Sýrie prchající do Slovinska. Nemá to nic společného s volným pohybem v rámci Unie a žádný z nich nepřišel do Británie. Na plakátu stálo: „Bod zlomu. Musíme se osvobodit od EU a převzít kontrolu nad našimi hranicemi.“ Nicola Sturgeonová, Caroline Lucasová a mnoho další akt právem odsoudilo jako „nechutný.“

Mluví o tomto plakátu:

Farageův výtvar ukazuje skutečnou tvář uprchlíků, kteří se v rozporu se slovy Toynbeeové budou moci dostat do Británie, jakmile jim Angela Merkelová udělí občanství EU, takže Farage se nemýlí ani v tomto případě. Objektivní skutečnost však kazí liberální, příjemné pocity navozující narativ. Liberálové by si představovali asi takovýto plakát:

A tak v jediném článku Polly Toynbeeová dokonale ilustruje dva důležité body:

1. Program liberální třídy – mediální i politické – je objektivně nepravdivý, a tak budou její představitelé ze všech sil očerňovat a napadat každého, kdo s ním nesouhlasí nebo se dokonce pokusí se přijít s kontra-narativem.
2. Mnoho Britů tuto liberální třídu upřímně nenávidí a liberálové nejsou schopní pochopit proč.

Tato propast vyústila až v brutální vraždu Jo Coxové. Prohlásit to takto přímo nevyhnutelně vede k obviněním (zejména na blogu jako je tento) ze schvalování vraždy, ale **snažit se něco pochopit a vysvětlit ještě neznamená schvalování.**

Lidé totiž nemají „jen“ pocit, že liberální establishment žije ve slonovinové věži nebo bublině, ale spíše na temném zlověstném hradě. Nařízení a morálka vnucované shora obyvatelstvu nejsou „humanitární,“ ani v žádném slova smyslu morálně ospravedlnitelné – v nejlepším případě se jedná o pošetilé bláznovství, v nejhorším o záměrnou genocidu.

Jo Coxová z velké části založila svou kariéru na přivádění uprchlíků a imigrantů do svého okrsku v západním Yorkshiru. Pro ni ani další zástupce liberální třídy neexistuje morálně vyšší pozice než papouškování humanitárních floskulí, které jim přinese poplácání po zádech od kolegů; cestování po celém světě za účelem pomoci potřebným, ulevování utrpení a krmení

hladových – přináší jim to nesmírně libé pocity. „Internacionalistická“ perspektiva jim údajně zajišťuje širší povědomí o dění ve světě i uspořádání vlastních priorit atd.

A přesto jen den po smrti Jo Coxové přinesla BBC z jejího domovského západního Yorkshiru tuto zprávu:

England | Regions | Leeds & West Yorkshire

Calderdale gang jailed for grooming and abusing girls

17 June 2016 | Leeds & West Yorkshire

Share

Šéf jednotky pro komplexní sociální práci z Crown Prosecution Service pro Yorkshire a Humberside řekl: „Tito muži se dopustili mnoha zločinů – včetně sexuálního vykořisťování dětí a zneužívání.“

„Jedna oběť byla sexuálně napadena v autě. Druhá se stala obětí **groomingu** a systematického vykořisťování z rukou starších mužů, s nimiž se stýkala. Někteří pachatelé jednali ve skupině – což obnášelo grooming, a podávání alkoholu i drog. Jiní ji zneužívali jednotlivě.“

Hlavní oběti v tomto případě bylo v době prvního zneužití 13 let.

Jo Coxová se ve své **nástupní** řeči před parlamentem nechala slyšet, že:

„Naše společenství byla imigrací zásadně obohacena – ať už to byli irští katolíci z druhého konce volebního okrsku, muslimové z indického Gudžarátu, či Pákistánci hlavně z Kašmíru. Přestože oslavujeme naši rozmanitost, při mých cestách mezi voliče mě opětovně překvapovalo, že jsme mnohem jednotnější a spojuje nás toho mnohem víc, než rozděluje.“

Skupinové znásilňování nezletilých bělošských dívek je v okrsku Jo Coxové natolik běžné, že hned následující den po její smrti došlo k odsouzení muslimského gangu násilníků. Liberálové to však tvrdošíjně odmítají vidět; jsou patologicky neschopní byť jen začít chápat, že jejich étos John Lennona či studentského centra je v praxi děsivý a v teorii idiotský. Znovu – pochopit se nerovná schvalovat, ale když Thomas Mair udal před soudem své jméno jako „Smrt zrádcům,“ jistě měl na mysli právě toto.

Levicovému aktivistovi Billy Braggovi se z jeho vily u moře v Dorsetu povedlo vytvořit tuto nesmírně populární twitterovou perlu (*Jak došlo k radikalizaci Thomase Maira? Nebo – pokud je duševně nemocný – co vyvolalo jeho násilný akt proto Jo Coxové?*):

Retweeted 1,768 times

Billy Bragg @billybragg · 3h

So how was Thomas Mair radicalised? Or if he is mentally ill, what triggered his violent attack on Jo Cox?

1.8K 1.1K

Naráží tím na skutečnost, že britské bulvární plátky, zejména *The Daily Mail* a *The Daily Express*, jsou přímo či nepřímo zodpovědné za Mairovu radikalizaci, protože o muslimské imigraci informují způsobem, který se blíží pravdě. Tyto noviny však nemají žádnou skutečnou politickou moc, a přestože mají výrazně více čtenářů než liberální elitní hlásné trouby jako *The Guardian*, jejich čtenáře lidé se skutečnou mocí – tedy liberální elity – ignorují.

Což nás přivádí zpět k Polly Toynbeeové:

„Demokracie je křehká a nejistá – její přetrvání závisí na projevování respektu k odlišným názorům a zajišťování podpory pro politické ideje bez rozdmýchávání nemístné divokosti a nenávisti k oponentům. Když „elitní“ ministr spravedlnosti vyzývá své stoupence k ignorování hlasů odborníků, čelí „elity“ anarchickému útoku.

Když vidím hněv vyvolaný kampaní k referendu, musím bohužel říci, že v Británii vypuká cosi velmi podobného znepokojivé kulturní válce; rozevírá se nejhlubší

propast, jakou jsem dosud zažila. Ovzduší bylo otráveno, a nikoliv samo od sebe. Člověka snad může nejnovější eskalace šokovat, ale neměla by ho úplně překvapit.“

Názory odpůrců liberálně-levicových idejí byly potlačovány a postupně kriminalizovány! Liberálně levicová politická a mediální třída už není vnímána jako humanitární ochránce utlačovaných – sama se stala utlačitelem.

V Británii máme celou vyšší společenskou vrstvu, která tou nižší pohrdá. Tyto „elity“ nemají pro nižší bělošské pracující třídy nic jiného než opovržení, strach a znechucení – takže i hromadné znásilňování bělošských děvčat barevnými pachateli v nich vyvolává nanejvýš naprostou lhostejnost. V tomto kontextu je Thomas Mair revolucionářem bojujícím za svobodu a levice pak třída utlačitelů, která drží plebeje ve svém nevolnictví. V oblasti mocenské dynamiky však není levicové myšlení vůbec smířlivé: u radikalizovaných muslimů poukazuje levice na neokonzervativní intervence na Blízkém východě; když přijdou na přetřes statistiky černošské zločinnosti, dovolávají se „institucionálního rasismu“ a relativní neúčasti černochoů na výkonu moci.

Komentář Polly Toynbeeové je velmi poučný, jelikož ve skutečnosti popisuje novou třídu lidí, novou utlačovanou třídu vytvořenou lidmi jako ona sama – k čemuž se však nemůže přiznat, jelikož by to rozbilo její nepřekonatelný pocit morální nadřazenosti.

Jak to vyjádřil Alexandr Solženicyn:

„Zapomněli; popravdě – zapomněli úplně. Jak těžko si člověk rozpomíná na vlastníma rukama vykonané zlo!“

Úvaha *The Jo Cox Murder & The Liberal Elite* vyšla na blogu Morgoth's Review 18. června 2016.